

RENOVACIÓ

Quinzenal Republicà Catalanista d'Esquerra

SUSCRIPCIÓ: Banyoles: 4'50 ptes l'any. - Fora: 7'50 ptes l'any. - Número solt: 20 cèntims. - Número atrassat: 25 cèntims.

REDACCIÓ: PLAÇA TURERS - 17 - 2.^a

ADMINISTRACIÓ: PLAÇA DE LA FONT - 5

Els fets ens van donar la raó

A tota hora hem defensat la conveniència, i més que conveniència necessitat, de l'existència dintre la política catalana de dos partits d'esquerra. Nosaltres, que no hem fet mai política pensant en el guany material, ni hem estat d'aquells que van sempre amb els que triomfen — puix que si hagués estat aquest el nostre pensament es evident que, avui no parlàriem pas com parlem, i altrament, seria ben diferent la nostra posició política — sinó que hem posat per damunt de tot un ideal a servir, sempre hem considerat perillósíssim el confondre un ideal amb un partit. Ahir, combatérem l'intent de la «Lliga Regionalista» que pretenia representar ella sola l'ideal catalanista; avui, mostrem la nostra disconformitat amb l'intent de l'Esquerra Republicana, de monopolitzar els ideals esquerristes. Sabém per trista experiència, el mal que s'ha ocasionat a Catalunya, degut al confusionisme establert entre catalanisme i Lliga Regionalista, seria temerari doncs, caure avui, en els mateixos defectes, confonguent els ideals d'esquerra amb l'Esquerra Republicana de Catalunya. Establert el confusionisme entre un partit i un ideal, es corre el gran perill, gairebé inevitable, que el fracàs del partit arrastri amb ell el fracàs i el desprestigi d'un ideal, i això, tothom que vulgui fer política sana té el deure d'evitar-ho.

Un ideal polític, sigui el que sigui, sempre es respectable. Un ideal, es sempre quelcom de pur, d'inmaculat, sorgit de la bona voluntat i màxima bona fé d'uns homes escollits, però, que es malmet i s'enllota quan entra dintre la torrentada de les passions humanes. Per això, creiem que s'ha d'anar molt en compte abans no es digui: nosaltres, representem i encarnem, aquest ideal polític o patriòtic. Es millor que ningú no parli així, es millor que l'ideal patriòtic i polític que volem servir es

quedi amunt, molt enlaire, on no li arribin els esquitxos i les misèries de les lluites humanes, i que siguin molts a servir-lo, tots i cada ú s'esforcin a fer-ho amb la màxima dignitat i fidelitat.

Si alguna vegada hem combatut l'Esquerra Republicana de Catalunya, no es pas degut a discrepàncies essencials d'ideologia, sinó més aviat, pels seus procediments i per la tàctica emprada, que considerem equivocada pels interessos de Catalunya i de la República i pels mateixos ideals d'esquerra, i mentres a judici nostre l'error persisteixi, la combatrem tantes vegades com calgui sense que ens deturi res ni ningú. I el mal es, que avui son molts i molts els homes republicans i catalanistes d'esquerra que es donen compte del mal que s'està causant al esquerrisme català, desprestigiant-lo fins a termes insospitats. I diem que es un mal, perquè, sí bé la majoria sab establir les distincions degudes, també n'hi han i no pocs, que viuen en el mar del confusionisme mes espantós i atribueixen a l'ideal polític un fracàs que no pot carregar-se a ningú mes que al partit que en preten el monopoli.

N'hi haurà mes d'un que, dirà que això només ho diem nosaltres. Vegeu el que diu un periòdic de tan brillant història esquerrista i republicana com «L'Esquella de la Torratxa», en el seu escrit frontal, corresponent a la passada setmana: «*Les lluites internes dels polítics d'Esquerra Republicana de Catalunya han fet un mal irremeiable a l'esquerrisme català. Aquesta crisi municipal es l'inri que la mateixa Esquerra, inconscientment es posa al front*».

Podríem retreure altres paràgrafs d'altres periòdics catalans i d'esquerra, però, per avui ja n'hi ha prou. Ja n'hi ha prou, a menys que surti algú — que tot podria ésser — i que digui que l'«Esquella» es un periòdic reaccionari.

Problemes Locals

L'ESTANY DE BANYOLES
UN GRAN DEFECTE BANYOLI

Ja t'hauràs adonat lector amic, que tens la paciència de llegir cada quinze dies aquestes ratlles, com havent iniciat la tasca per parlar de les possibilitats que ofereix el nostre estany, ens hem esgarrat una mica del tema inicial, llançant-nos al comentari de la psicologia i el viure del poble banyolí, retraient-ne els defectes mes vistosos que patim. No es pas per esperit de bugadeix ni per ganes de posar en evidència els nostres vicis i defectes, dels quals ens en correspon el tant de culpa com a banyolins que som. Ho hem fet i continuem pel mateix camí, perquè creiem no fer cap mal sinó mes aviat un bé, i també, perquè ho considerem necessari.

L'altre defecte que patim molt fonament els banyolins i del qual voldríem parlar avui es de la manca de sociabilitat, es dir, de relació social. Aquí no existeix la vida de relació. Tothom viu aïllat, cada ú a casa seva, i les relacions d'amistat queden reduïdes parlant en termes generals, als encontres casuals anant de passeig, i amb el que respecte a relació entre homes, a tertúlies de cafè. Ja compendreu tot seguit que em refereixo a manca de relació familiar, a reunions sovintejades entre famílies, que serveixen en molt per afinar caràcters i temperaments, per aprendre a parlar amb mesura i moure's amb desembaràs, i a no sentir temors davant una persona desconeguda amb la qual tenim precisió de tractar. Aquesta manca de relació, ha portat com a conseqüència inevitable, a formar

el caràcter una mica esquerp que tenim la majoria de banyolins, quan ens trobem davant d'una persona forastera. Ens costa d'entaular-hi diàleg i fer-hi amistat, i es únicament a còpia de molts dies i veure'ns molt sovint quan establím contacte i ens fem amics. Es clar, que un cop desaparegudes les prevencions del primer moment, el caràcter banyolí - cal dir-ho sincerament, puix que no tot son defectes, sinó que també té moltes i bones qualitats - es franc, cordial i simpàtic. Però, aquestes mateixes qualitats, fan sobressortir els altres defectes i anul'len per complert totes les avantatges que en el terreny dels nostres propòsits podria representar.

Mes d'una vegada, ens ho han confessat i dit amb tota cruesa, famílies forasteres que han sojornat alguns istius a Banyoles. I deien, jo crec que amb tota la raó: els banyolins sou uns desagraïts. No solsament no feu res per atraure gent a Banyoles, sinó que ni tan sols us preocupeu de fer agradosa l'estada als que hi venim, perquè malgrat tot, ens encisa la vostra població. Sembla com si els forasters us fessim por, i en lloc d'atraure'ls en fugiu. No passa en cap mes poble que Banyoles, que una família forastera, després d'un parell de mesos de fer-hi estada, encara no coneguí una família per anar-hi a passar una estona. Ens obligueu a fer una vida de isolament excessiu, que cansa.

Després, però, per part nostre no fem mes que dir: el que ens convindria, fora que vinguessin famílies forasteres i es decidissin a construir-se cases i torres d'estiueig. Tant bonic que es tot això, i se'n van a passar l'istiu a altres pobles que no tenen cap gràcia ni atractiu comparat amb Banyoles.

Malgrat tot, nosaltres anem visquent oblidant-nos en absolut d'aquell adagi ben nostre que diu: «sense esquer, no s'agafa peix». - M. B.

Vda. i FILLS de Francesc Juscafressa

Conreu Especialitzat de MADUIXES fresques i aromàtiques classe-extra
Adobades exclusivament amb productes químics. - No presenten com les de bosc el perill de contacte amb animals verinosos.

Per comandes dirigiu-vos a: JAUME JUSCAFRESSA - BANYOLES (Girona)
Temporada de producció ABRIL - NOVEMBRE. - Especialitat amb la selecció i embalatge. - Descomptes a Hotels, Fondes i Restorants.
Es serveixen a totes les places de la província.

Consumint "MADUIXES Juscafressa" donareu prova de bon gust.

Notes Històriques

La unió amb Castella

La sentència de Casp va preparar la unió de Catalunya i Castella. Els monarques de la dinastia antequerana la van voler suscitar amb enllaços matrimonials, al mateix temps que procuraven d'afeblir Catalunya. Joan II amb la seva política de maldats, va aconseguir ambdues coses.

Des de l'arribada de Ferran d'Antequera van sovintejar les qüestions entre el rei i els Catalans. L'any 1416, a Barcelona, el rei no va voler pagar un impost, el vectigal de carn. Davant l'actitut enèrgica del Consell de la Ciutat, representat per Joan Fivaver, s'hagué de sotsmetre. En una altra ocasió Alfons IV fou obligat a separar de la casa reial tots els oficials castellans. Aquestes i altres espurnes de mútua hostilitat van fer esclatar una revolució contra Joan II, germà i successor d'Alfons.

Joan II es va casar dues vegades. Del primer matrimoni amb Blanca de Navarra, tenia un fill, el príncep Carles de Viana, odiat d'ell, però adorat dels Catalans.

Joan II va perseguir-lo; els Catalans van defensar-lo. Mort el príncep, enmetzinat, segons la veu pública, per la seva marastra, Joana Enríquez, va esclatar una revolució.

El rei fou destituït, la lluita s'abrandà, i va durar deu anys. Durant aquets temps, Catalunya va elegir els seus sobirans, i la corona comtal fou cenyida per Enric IV de Castella; Pere, conestable de Portugal, net de Jaume d'Urgell i Renat d'Anjou i de Provença, net de Joan I de Catalunya-Aragó. Assetjada, a la fi Barcelona, el rei cansat de guerrear, va oferir la pau. Com que les condicions proposades per ell significaven

la victòria dels Catalans, Barcelona va acceptar. El monarca va jurar de bell nou les Constitucions de Catalunya.

Malgrat el triomf obtingut, aquesta guerra tant llarga i perfidiosa que representa la rectificació violenta de la Sentència de Casp, va empobrir molt la nostra pàtria.

FOIX

Menes de catòlics

Hi ha entre els catòlics indignats i ferits per la llei de Congregacions, diverses categories que, al meu entendre, fóra injust de tractar de la mateixa manera. En primer lloc, topem amb els esperits sincerament i profundament religiosos que, mal informats de l'abast real de les mesures adoptades o embuïts de la idea que preparen una generació d'incrèduls i de sectaris, experimenten una gran tristesa accentuen llur pietat i s'imposen noves privacions.

No cal dir que aquets catòlics—minoria quasi incògnita—mereixen tota la meua simpatia i el meu respecte. Professen una fé i procuren servir-la no de la manera que plau a llur orgull, sinó de la manera que aquesta mateixa fé demana.

Hi ha una altra categoria de catòlics, força més nombrosa que l'anterior, que, tot i la sinceritat de llur fé no s'avenen pas a servir-la d'una manera evangèlica. La llei de Congregacions no solament fereix llurs sentiments religiosos, sinó que, per damunt de tot, fereix llurs sentiments de predomini, d'hegemonia i d'absolutisme.

«¿Que s'han cregut aquets poca vergonyes?» «¿Que s'han pensat aquets lladres?» «Em deixessin només vinti-quatre hores amb la força a la meua disposició.... ja veurien si acabava aquesta moixiganga!»

No cal dir que aquets catòlics amb fé, però sense caritat, són el digne *pendant* dels energúmens de l'altra banda que aterren creus de terme i, en definitiva, no fan sino reemplaçar un fanatisme per un altre. Tampoc no cal declarar que els catòlics d'aques tipus, que, en versions més o menys corregides, es el predominant, no m'inspiren cap simpatia.

Però encara me n'inspiren menys els que, sense cap fé íntima, per pura conveniència monàrquica o per pur egoisme reaccionari, simulen una indignació religiosa que son absolutament incapaçes de sentir.

I d'aquests també se'n troben una colla en els regnes de la novíssima Croada.

Carles SOLDEVILA

De «La Publicitat»

Forn de Pa de Càn "Bera" Tomás Badia

Servei a domicili

Despatx: Turers, 17 i Plaça República, 2 BANYOLES

Dipòsit de llevadura premsada marca DANUBIO

Carrer Mossén Cinto Verdaguer, 17

Problemes Obrers

LA CRISI ECONOMICA I LA SETMANA DE 40 HORES

La crisi de treball que pateix des de fa temps la humanitat civilitzada no té pas traces d'acabar-se. Tots els governs i els millors economistes del món estudien les causes i origen d'aquest transtorn paorós i no encerten pas a trobar-ne el desllorigador. I no obstant, tothom sent intensament el neguit que ocasiona i els problemes difícilíssims que planteja, aquesta allau enorme, fantàstica, de trenta milions d'obriers parats, homes que busquen feina, esperits tormentats per mil angúnies, que no poden ni saben com resoldre el problema apremiant de la vida. Aixó demostra amb tota evidència que, en l'organització econòmica actual hi ha quelcom que falla, que alguna de les màquines del rodatge formidable i portentós que avui fa rotllar el món dels negocis i activitats industrials, agrícoles i comercials de tota mena, comença a sofrir un desgast seriós i fa imprescindible sinó la substitució total, almenys una ràpida transformació que permeti el desenrotll normal de tota l'economia mundial.

Aquests dies, els diaris ens han parlat, de que una de les solucions proposades en la Conferència Internacional del Treball, per aminorar i remeiar el possible els efectes de la crisi, ha estat la reducció de la setmana de treball a 40 hores. Aquesta solució defensada per molts com la única capàs de produir efectes ràpids, sembla que ha estat ajornada la seva discussió i implantació fins a l'any que ve. Les classes patronals representades a la Conferència de Ginebra, s'han oposat resoltament a la reducció d'hores de treball, ha triomfat el seu criteri, i mentrestant la qüestió queda sense resoldre. No sabem si augmentarà encara el nombre d'obriers parats o si sortosament per tots, s'iniciarà mal que sigui paulatina, una era de normalitat amb la conseqüent disminució d'homes sense feina.

De totes maneres, creiem que es aquesta una qüestió d'una tan gran importància, que caldria fer tots els esforços per trobar-ne la solució. Si persisteix gaires temps, arribarà a crear dificultats tan enormes per tots els Estats, que es faran insoportables i impossibilitaran de resoldre-la econòmicament, i ens sembla clar, que arribats en aquest cas, pot portar conseqüències gravíssimes d'ordre polític. Segurament que Hitler no hauria triomfat mai a Alemanya, si no hi hagués hagut cinc milions d'homes parats, que no han dubtat de llançar-se a l'aventura boja d'una dictadura, enlluernats per les paraules flamejants del dictador que prometia a tots treball i benestar. Qui sab, si en el pensament dels que a Ginebra s'han oposat a la setmana de 40 hores, hi havia el secret desig que continuí així sense resoldre el problema de l'atur forçós, perquè faciliti l'establiment d'altres règims de dictadura, els quals buscaran després la solució, desencadenant damunt del món una guerra horrible que destrueixi la meitat de la humanitat. — JORDI.

COMENTARI

Setmana de grans esdeveniments polítics, la present. Crisi del Govern Azaña amb el consegüent esverament de la opinió. Afortunadament per tots al front de la República hi tenim un celós guardador de les normes constitucionals, S. E. Nicet Alcalà Zamora, el qual amb la seva visió exacta de la delicada situació política, creada per intransigències i falses posicions, que el període de consultes ha esvait ha sapigut donar la solució més adequada i podem dir l'única viable en el present. No és d'estranyar que els eters descontents i criticadors empedernits de tot sistema polític hagin fet resaltar el fet, simptomàtic, que en solucionar la crisi el poder torni a mans d'aquet vertader paladi de la República que es, Azaña.

Donada l'actual contextura de les Corts, quan encara no han acabat el seu comés legislatiu, i que son el representant autoritzat del poble, no era possible altre arranjamant. Les actituds extemporànies de Gil-Robles i Maura no tenen altra explicació que l'anti-esquerrisme d'un i el mal geni incontrolable

Fàbrica de Cotilles de
Successor de J. Masórau Vidal

Fundada en 1850

Cotilles - Faixes - Sostens - Ventreres

Sempre lo més nou

Vendes major i detall

Pi i Margall, 28

Especialitat en confeccions a mida

BANYOLES

de l'altre que els mena a plantejar en termes completament invertits el problema polític. Els radicals s'han posat més a tò amb les circumstàncies, i han anunciat una oposició parlamentària que està perfectament encaixada en lo que tenen d'esser les lluites democràtiques dintre les Corts.

Si el revol ocasionat no ha tingut altres resultats beneficiosos per la salut de la República, es ben notori que almenys ha servit per entaular un seguit de converses i negociacions, fruit d'elles, el formidable canvi en l'aspecte general de la política. Aquelles lluites personalíssimes i aferrissades a que s'havien lliurat els partits a rel de començar l'obstrucció, s'han vist suavitzades pel sedant parlamentari d'aquets dies.

Des de el punt de vista de Catalunya convé analitzar lo que podria succeir en aquesta hora de traspàs de serveis, si al front del Govern no hi hagués un home tan amic nostre i fidel complidor de la paraula donada, com Azaña.

Si ara ens queixem de la lentitud en els traspàsos, de l'altra forma és segur que fóra necessari apel·lar a mesures molt més radicals que l'amigable negociament actual.

En fi un altre èxit de la República que ha superat una profunda crisi política, demostrant la seva plenitud i fortlesa.

XOL

UNA PREGUNTA:

Que seria de la seva esposa i fills si demà Vtè. faltés?

UNA PÓLISSA DE VIDA ELS AJUDARIA A FER FRONT ALS MOMENTS DIFÍCILS

DEMANI DETALLS:

LA EQUITATIVA

(FUNDACIÓ ROSILLO)

MADRID
Alcalá 65

BARCELONA
Via Layetana 54

Agent a Banyoles:
L. TREMOLEDA

Telèfon 49

ALVAREZ 12

Una conferència a l'Ateneu

Dissapte passat se celebrà l'anunciada conferència per l'amic i col·laborador Jacint Masgrau Butinyà havia de donar a l'Ateneu.

Amb la facilitat de paraula que el caracteritza, en Masgrau explicà que era el catalanisme i com no havia de confondre's amb cap partit ni amb cap idea política, remarcant que cap català siguin les que siguin les seves idees polítiques i socials, no deu haver de rebutjar el qualificatiu de catalanista. Feu veure també, com el catalanisme que es un ideal de llibertat i perfecció, no s'oposa a les doctrines que defensen una federació universal dels pobles, sempre que aquesta es basi en el reconeixement de totes les nacionalitats, única manera — digué — de que la Federació europea o universal sigui viable, duradera, i fructífera per la pau del món.

Al acabar, fou premiat amb molts aplaudiments.

Remitit

CARTA OBERTA

Sr. Moisès Mas

Ciutat

Distingit senyor: He sabut que us heu sentit molestat per les paraules que vaig dirigir-vos a la sortida d'un partit de fút-bol en el qual vos actuàreu d'àrbitr.

Us prego volgueu creure, no era la meua intenció causar-vos cap molèstia, ni desig d'ofendre la vostra honorabilitat. En tot cas hem d'atribuir-ho a l'exaltament i esclats de passió que provoquen les lluites futbolístiques.

Rebeu el testimoni de la meua consideració personal. — *Jaume Reverter.*

DE TOTS COLORS

Coincidències?... Comencem a dubtar-ne.

El cas es, que, temps enrera feiem observar, com en un moment donat «El Banyolí» i «El Socialista» les empenien, no contra «RENOVACIO», sinó precisament contra el «Centre Republicà Català d'Esquerra». Els dos periòdics citats, temps enrera — diem — el mateix dia en que aparegué l'un i l'altre, atacaven, i ara el fet s'ha reproduït amb una particularitat mes.

En els números de «El Socialista» i «El Banyolí» que aparegueren el dia 11 de Juny, tots dos ataquen a la vegada i fan exactament el mateix retret. Parlen del mercat de porcs. Diem de passada, que si tenen els dos col·legas interès en parlar de porcs, estem a la seva disposició, per parlar-ne tan detinguda i extensament com vulguin.

Pel demés, en ús del nostre dret a opinar diem: malgrat que «El Banyolí» sigui l'organ dels catòlics i «El Socialista» un menja capellans, comencem a sospitar l'existència d'una «entente cordial» entre els dos. Tenim les nostres raons per sospitar ho.

* *

Després els de «El Banyolí», diran que sempre parlem d'ells però, no saben veure que es el periòdic més divertit de Catalunya. I ja se sab que del que fa riure tothom en parla.

Diu que: «dintre la política local hi ha persones que volen surar sigui com sigui». Ep! per això de «sigui com sigui» no hi passem. El demés conforme. No sabem que hi hagués persones que fessin política per enfonsar-se. En tot cas, aquesta especialitat la deixem pels de «El Banyolí».

Ara parlem d'allò de «sigui com sigui». Aquestes paraules aplicades als regionalistes venen com l'anell al dit. Volguer surar sigui com sigui, es per exemple, que un partit com el regionalista que es diu i vol ésser tingut per catalanista pacti amb els elements de la «Unió Patriòtica», perquè ja sabia per endavant que tot sol no podria triomfar. Voler surar «sigui com sigui», es per exemple, que un partit com el regionalista que es declara oficial i públicament republicà, que fa manifestos al poble dient-se republicà, i que pacti aliances electorals amb els carlins que son declaradament monarquics. Si no en teniu prou, citarem mes exemples.

Allò altra que ens dieu d'assistir a actes polítics ho heu copiat de «El Socialista». Un mes enrera ja ens ho va dir. Sempre aneu atrassats i ja compendreu que així no ens pot fer cap efecte.

* *

Quanta misèria Deu meu! Aquell pobre noi que es diu Francesc Olives ha dirigit un ofici a l'Alcalde, que aquell pobre periòdic que es diu «El Banyolí» reproduïx tot content i xiroi. Fa pena veure aquestes coses!

L'Olives tot cofoi i valent diu que, la seva dignitat no li permet continuar siguent bomber perquè significa estar sota la direcció de l'Alcalde. I pensar que això ho diu perquè no el van nomenar pregoner!

La dignitat no es va sentir ofesa fins que no va venir el nomenament, i si l'haguessin nomenat, hauria estat sota les ordres de l'Alcalde per doble motiu: com a bomber i com a pregoner. I aleshores doncs, on l'hauriem posat la dignitat? Malaventurat d'aquell home que per sentir la seva dignitat ofesa, ho fa dependre tot d'un càrrec!

No us en doneu vergonya, senyors «superhomes» de «El Banyolí» de valer-vos d'aquestes misèries i debilitats humanes, pel goig únicament de satisfer les vostres rancunies?

Casa BRUFAU

CAMISES, PIJAMES A MIDA

Esmerat tall. :::: Preus reduïts.

Plaça Turers BANYOLES

La Revetlla del dia 24 al Camp de les Pedreres

Es motiu de conversa aquets dies i ha produït en els tallers de modistes una veritable revolució, l'anunci de la gran revetlla que tindrà lloc el dia 24 del corrent al Camp de les Pedreres, i l'aparició de les bases que deuran regir al «Concurs del vestit de 4 pessetes» que es celebrarà en el transcurs de la Revetlla. Regna un gran entusiasme per dit concurs i son moltes ja les damisel·les banyolines inscrites que esperen amb verdader dalit la diada assenyalada.

Els organitzadors de la festa no han escatimat esforços, a fi de que no falti detall i podem ja avançar que hi haurà un servei de «restaurant» a càrrec de M. Mateu, un bar servit per Pere Brugué i una parada de «xurros» i bunyols de J. Manbré.

Ademés s'està gestionant el lloguer d'un manubri, que donarà un caràcter més marcat de revetlla a la festa i que alternarà els ballables amb els que ens facin sentir l'orquestrina «The Mikey Jazz» de fama ja ben reconeguda.

En resum esperem que el dia 24 quedarà gravat en la memòria dels banyolins com un dia de goig i en la memòria de les belles damisel·les banyolines, que lluiran—mai la paraula ha estat tan exacta—el vestit de 4 pessetes, modelat al damunt de les seves línies hel·lèniques, com un record inesborrable.

Per manca d'espai ens veiem impossibilitats de publicar la llista de premis.

DOLORS AMELL

Cirurgiana - Callista

Visita: tots els dimecres

Plaça República n.º 7 (Esparteria)

Preus módics

EL CINEMA

«EL TICRE DEL MAR NEGRE»

Un episodi de la revolució russa serveix d'«escenari» a aquest film de Jhon Cromvell. Cal dir que l'acció molt abdiat al caràcter de Bancroft té mol de convencional. Per aquesta raó la pel·lícula malgrat algunes escenes bones, no satisfà a un públic ja cansat d'aventures i d'arguments que han de recórrer a fer un final feliç.

«REDIMIDA»

Hem vist en aquesta pel·lícula a una nova artista Tulluah Bankhead d'una bellesa fluctuant entre la de Marlene i la de Joan Crawford i amb un temperament artístic inèdit. Esperem veure-la en altres obres a fi de formar-nos un judici crític de les seves aptituds pel cinema.

Frederich March, que l'acompanya en la interpretació, es mostra com sempre el formidable actor que tots coneixem.

La direcció, a càrrec de Charles Bradford, acurada, amb un moviment de cambra àgil i un muntatge perfecte.

«RONNY»

Un altra branca d'aquest exuberant arbre que es diu operera. Els alemanys sempre nous, saben cercar situacions inèdites i crear escenes amb un humorisme descoegut. «Ronny» es avui un exponent del que deixem consignat. Hi ha en aquesta opereta alemanya optimisme, alegria, humor, ironia; tot això barrejat amb una mica de sentimentalisme, fa que sigui una obra agradable perquè ademes de la qualitat artística intrínseca és una aspiració, un anhel que tots portem a l'anima i que veiem plasmat amb imatges; es el desig ocult d'una felicitat que jamai aconseguim. Per això ens agrada, perquè «Ronny» amb el seu optimisme fa oblidar-nos per un moment la crua realitat i fa el miracle que en aquest món de materialisme tots ens sentim solament per un instant idealistes.

Khate de Magi com sempre bella i simpàtica encarna a la perfecció la noia somniadora.

Willy Fricstch, ja no s'ha de dir, fa del príncep que es motiu i el fi dels anhels, i dels somnis, de les aspiracions i desitjos.

«LA NOIA DE MONTPARNASSE»

Opereta francesa pero de caire netament alemany—és dirigida per Hans Schwarz—té les mateixes característiques que «Ronny».

Es també un compendi d'optimisme pero en algunes escenes el sentit del grotesc puja més de to.

Grazzia del Rio una actriu, fins ara desconeguda per nosaltres, fa una creació en el seu paper. — CLAVELL

Perruqueria per a Senyores
DE RAMON PERAFERRER
 Permanent Eugéne

SILLONS AMERICANS. - SECATGE SILENCIOS. - LOCIONS DEL PAIS I ESTRANGERES. - TINTURES INSTANTANEEES I PROGRESSIVES. - TOT EL QUE AFECTA AL RAM DE PERRUQUERIA.

Carrer Major, núm. 2

BANYOLES

Inauguració d'una Biblioteca

Avui a les 11 del mati tindrà lloc l'inauguració oficial de la Biblioteca que la benemèrita Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis ha instal·lat en el seu edifici social, per a fomentar la cultura popular a Banyoles.

Es aquest, un bell gest que honora a la Caixa d'Estalvis, i que els banyolins haurém d'agraïr sempre.

«RENOVACIO» que ha estat amablement invitada a l'acte inaugural, agraeix vivament la distinció que se li ha conferit. En el número pròxim, comentarem com es mereix un acte de tan cabdal importància per Banyoles.

Caça i Pesca

Avui, uns quants socis del Foment iran a Pont de Molins per prendre part a un concurs de pesca organitzat per la casa Grumols de Figueres. Els desitjem el millor èxit per poguer obtenir molts premis.

Fa pocs dies que, la Guardia Civil va sorprendre prop d'Esponellà a un individu que pescava amb enfiles. Li costà la pèrdua de l'ormeitx, despeses de judici i la multa corresponent. Felicitem a la Guardia Civil i poden tenir la seguretat que tots els bons aficionats els agraeixen l'esforç constant que despleguen per reprimir els abusos que es cometien en la Caça i Pesca.

El Foment de Caça i Pesca, ha premiat al Sr. Pere Serra, (a) Pere Paiella, per haver respectat un niu de perdius. És un exemple que cal tingui imitadors. El Foment premiarà amb 5 ptes. a tots els que acreditin haver-ne respectat algún. Penseu que el destruir les nierades, ultra ésser un acte reprobable es un mal negoci. Espereu a matar-les quan sien grosses i en treureu mes profit.

Nosaltres elogiem sense reserves les activitats del Foment, puix que practicades amb constància han de resultar molt profitoses pel repoblament de caça i pesca, que tanta necessitat en tenim.

De Casa Ciutat

Sessió del 15 de Juny. — Fou presidida per l'Alcalde Sr. Masgrau i hi assistiren els Srs. Duran, Vilardell, Boixó i Malagelada.

Es concedeixen els següents permisos d'obres. Al Sr. Martirià Butinyà per a modificar obertures i estocar les façanes de les cases núms. 8 i 10 del carrer del Mercadal; a la Sra. Maria Ametller per a edificar una casa al carrer del President Macià i al Sr. Rafel Bonaventura per a construir una casa al carrer d'Alvarez.

Foren aprovats dos informes de la Junta repartidora del terme, desestimant les reclamacions fetes pels Srs. Mer Famada i Josep Forment i en conseqüència quedà aprovat l'expressat repartiment.

Es nomenà el Sr. Vilardell, per a assistir a l'acte de recepció definitiva de la colectora de la xarxa de clavegueres corresponent al districte primer.

S'acceptà la invitació de la Caixa d'Estalvis per a assistir a la inauguració de la Biblioteca pública i s'acordà obsequiar als representants d'aquella entitat amb un banquet.

En compliment d'un Decret del Ministeri d'Instrucció Pública, es nomena als senyors Joan Duran i Narcís Malagelada, per formar part de la Comissió Local encarragada de fer els estudis necessaris per complimentar la Llei de Confessions i Congregacions religioses, en allò que fa referència a l'ensenyament.

NOTA DE L'ALCALDIA

Per tal d'orientar l'opinió pública en l'afer del preu de la carn, l'Alcaldia fa públic que ni ella ni l'Ajuntament tenen facultats per a imposar ni fixar preu i solament poden impedir que s'apugui però no poden obligar a abaixar-lo.

Amb tot i aixó, l'Alcalde ha fet gestions amb els carnicers per a que l'abaixessin, pero aquests s'han negat a fer altre rebaixa que el de 20 cèntims en el preu de pit i coll, menys el Sr. Climent Oliveveres qui ha accedit a rebaixar el preu del xai a 1'80 ptes. la terça.

Lleó Audouard

Cirurgià - Dentista

A BANYOLES:

A GIRONA:

Tots els Dimarts.
Alvarez 10, segón.

Els demés dies.
S. Francisco 12, primer.

Informació Local

Promet ésser un èxit segons els comentaris d'aquest dies, per a les taules de cafès i societats, la Gran Revetlla de Sant Joan que es celebrarà el proper dissabte en el Camp de les Pedreres.

Ha sigut contractada per a amenitzar les properes festes del Carrer del President Macià la reputada cobla-orquestra «La Principal de Tortellà».

Impremta i Encuadernació LA BANYOLINA, Plaça de la Font 5

POLI CONSULTORI MEDIC-QUIRURGIC

DE

Elisseo Jubert Malalties de les criatures — —
— — Malalties del cor i pulmons

Joaquim Jubert Malalties de la pell i de les cames-Cirurgia
infantil - Cirurgia ortopèdica (dels ossos).

Joan Jubert Malalties de l'aparell digestiu (païdor
budells, etc.) i de la nutrició. — —

Plaça de la República (del Vi) 7, prals. Telèf. 205 GIRONA

"Hotel Flora"

Premiat en el V. Concurs de Hotels, amb medalla de plata de la Societat Atracció de Forasters i placa del A. C. Catalunya.

Casa preferida per els excursionistes i Srs. Viatjans

GRAN CONFORT

Espaioses habitacions amb aigua corrent, calenta i freda.
Taxis per a excursions — (Garatge)

Plaça Turers

Telèfon 24

BANYOLES

Casa PUIG

(a) DAMAS
Carrer Gran,
Núm. 14

NOVETATS PER A L'ISTIU

Noves teles - Noves creacions - Noves fantasies

Sedes i Llanes per a vestits i abrics

FLAMISOL, PLISEMATS RIBULDINGUES, CRESPONS, ESTAMPATS de SEDA i COTÓ
CAMISERIA I CORBATERIA Tot sobressurt per la seva distinció, qualitat i
conveniència.

Secció especial de CONFECIONS per a Senyora

Hotel MODERN de JOAQUIM JOVER

COMPLETAMENT REFORMAT

Calefacció Central - Servei a la Carta - Espaioses habitacions amb aigua corrent

Carrer de l'Hospital, núms. de 5 a 11

Telèf. n.º 15.922

BARCELONA

L'Automovilista intel·ligent

DIU:

L'únic remei per a conservar nets els Metalls
dels cotxes, sols sobté usant

Cotó "DILMER"

Rapidament i sense cansanci.

Representants EXCLUSIUS per Catalunya i Balears: CASAS GERMANS Societat Limitada
Villarroell, 195 Telèfon 74100 BARCELONA